

напрѣдъ малоазійскитѣ Гърци. Тукидитъ и Диодоръ Сицилскій като разказватъ въ своитѣ списания за вишеспоме-
нхтата битка у Драбеска, съобщаватъ, че още по-напрѣдъ
(496 г.) Аристагоръ отъ Милетъ, когато бѣгалъ прѣдъ
персийскій кралъ Дарій, ималъ намѣрение на основе едно
посѣлище тамъ, гдѣто Атинцитѣ сѣтиѣ основали градъ Амфи-
полисъ. Съ това намѣрение обаче Аристагоръ несполучилъ.
Въ 464 год. Атинцитѣ се опитали; събрали голѣма войска,
съ която отишле въ Тракия къмъ градѣтъ Драбескумъ (сегаш-
на Драма); нъ тамъ биле съвсѣмъ надвити отъ Едонитѣ.
Изминжли се още 29 години когато Атинцитѣ сполучихх
(435 г.) да основатъ на Югъ отъ сегашно Ангури Амфипо-
лисъ, сгоднo и силно положенъ градъ, който въ врѣме на ца-
рувание на Филиппа II се много прочулъ. Въ 360 п. Р. Х.
жителитѣ на островъ Тасосъ (Diod. Sic. XVI, 6, 7) сполучи-
ли да основатъ на сѣверний клонъ на Пангейската планина по-
сѣлище Кренидасъ на пхтѣтъ межю Драбескусъ и Датумъ; това
поселище обезпокоявало тракийскитѣ народи до толкова, щото
населението било принудено да повика на помощъ македонскій
Филиппъ; той имъ помогналъ, нъ за това основалъ (356 г.)
тукъ силний градъ, който нарѣкълъ Филиппи и го причислилъ
къмъ градоветѣ на своето царство. Филиппъ въздигналъ до тол-
кова опустошенитѣ рудници, щото му давали ежегодно чистъ
приходъ отъ 1000 таленти (1 тал. = 220 л. т.); захванглъ
да сѣче пари, които били извѣстни подъ име „Филиппово злато“.
(. . . . ὥστε δύνασθαι, φέρειν αὐτῷ πρόσδοον πλεῖον ἢ ταλάντων
χιλίων. Diodore de Sicile XVI. 8).

Твърдѣ любопитно е съобщението на Страбона (Strabo p.
331, frg. 34): Най-много златни руди се намиратъ въ Кре-
миди, гдѣто е сега градѣтъ Филиппи, близо до Пангейската
планина; сжщо и въ самата Пангейска планина има златни
и срѣбърни рудници, тѣй както и въ сгранитѣ, лѣжащи прѣдъ
и задъ р. Стримонъ чакъ до Пеония. Разказватъ, че и ора-
читѣ въ Пеония, намиратъ въ земята късчега злато“ (ὅτι
πλεῖστα μέταλλα ἐστὶ χρυσοῦ ἐν ταῖς Κορινθίαις, ὅπου νῦν οἱ Φίλιπποι
πόλις ἵδρυνται, πλησίον τοῦ Παγγαίου ὄρους· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Παγγαῖον
χρυσεῖα καὶ ἀργυρεῖα ἔχει μέταλλα, καὶ ἡ πέραν καὶ ἡ ἐντός τοῦ
Στρυμόνος ποταμοῦ μέχρι Παιονίας, φασὶ δὲ καὶ τοὺς τὴν Παιονίαν
γῆν ἀροῦντας εὕρισκεν χρυσοῦ τινα μόρια. Strabon VII fr. 35).